

S A T A N

— SONETE —

În ceasul întâi.

Mais, hélas ! Ici-bas est maître : sa hantise
Vient m'écœurer parfois jusqu'en cet abri sûr,
Et le vomissement impur de la bêtise
Me force à me boucher le nez devant l'azur.

STÉPHANE MALLARMÉ

Cînd apăru Lumina 'ntăia dată
Cu 'ntregul ei cortegiū de mistere,
De sterpe frămîntări și de durere,
Satan dormea în Pacea 'ntunecată.

Stridentul sgomot îl trezi de-odată
Și, părăsind adîncea lui tăcere,
Porni să vadă largă 'nvăpăere
Și-a Razei sărbătoare minunată.

Ci iată-l sus, pe culmî de curcubee,
Privind a suferinței odisee,
Cu ochi ce fulgeră dispreț și ură.

Cu pumnii strînși, statura și-o înclină,
Răcnind prin gol ca 'ntr'o detunătură:
„Îți jur război pe veci de veci, Lumină!...”